

פרשת בלק

בס"ד

הרצון נותן כח

כאשר בלעם רצה לקלל את עם ישראל, אמר לו הקב"ה, את מה שאשים בפיו אותו תדבר, ובלעם התחיל לומר את מעלתם של עם ישראל, למה הם ראויים להתברך, ואמר, "ולא ראה עמל בישראל" (במדבר כג, כא), וצריך להבין, מה המעלה בזה שלא ראה עמל בישראל.

כותב האור החיים הקדוש, שאף על פי שעם ישראל יגעים בתורה ובמצוות הם לא מרגישים טורח, וזה לשונו, "הגם שעושים מצוות, וכל עסקם בתורה אינם מרגישים שיש להם עמל, על דרך אומרו, ועמל הוא בעיני, אלא אדרבה, כאדם המרוויח וכאדם המשתעשע בשעשועים, לרוב חשקם בתורה".

על ידי שיש לעם ישראל חשק ורצון ללמוד תורה ולקיים את מצוות השם יתברך, הרצון הזה נותן להם כח לעשות את רצון השם, בלי להתעייף, שכאשר לאדם יש רצון לעשות איזה משהו, הרצון נותן לו את הכח לעשות את הדבר הזה, ועם ישראל שיש להם רצון לעשות את ציווי השם, זה לא מעייף אותם כאשר הם לומדים תורה ומקיימים מצוות, אלא אדרבה זה נותן להם עוד ועוד כח לעשות את רצון השם.

הגמרא (בבא מציעא פד.) מספרת, שרבי יוחנן היה בירדן, וריש לקיש שבאותו זמן היה לסטים, ראה את רבי יוחנן מהצד השני של הירדן, ורצה להגיע לרבי יוחנן, וקפץ ריש לקיש את הירדן בקפיצה אחת, אמר לו רבי יוחנן לריש לקיש, חיילך לאורייתא, שאם הכח הרב הזה שיש לך, אתה יכול לשבת וללמוד טוב, ואמר לו רבי יוחנן לריש לקיש, שאם ישב ויעסוק בתורה, הוא ייתן לו את אחותו לאשה, וקיבל על עצמו ריש לקיש ללמוד תורה.

וריש לקיש רצה לחזור ולקפוץ את הירדן, לצד השני, כיון שהוא השאיר שם את הכלים שלו, ורצה להביא אותם, וכיון שריש לקיש קיבל על עצמו ללמוד תורה, הוא לא הצליח לקפוץ את הירדן בחזרה בקפיצה אחת.

וצריך להבין, הרי כאשר ריש לקיש רצה לחזור ולקפוץ את הירדן, הוא עדיין לא התחיל ללמוד תורה, אלא רק קיבל על עצמו ללמוד תורה, ואיך כבר לא הצליח לקפוץ בחזרה, את הירדן, ואיך כבר נגמר לו הכח רק כאשר קיבל על עצמו ללמוד תורה.

והביאור (דרכי מוסר), שברגע שריש לקיש קיבל על עצמו ללמוד תורה, אז הוא כבר לא רואה את העניין של לעבור את הירדן בקפיצה אחת, כמו איזה דבר חשוב, שהוא הבין שזה לא דבר חשוב בחיים, וברגע שחסר לו את הטעם בדבר הזה, ואין לו כבר את הרצון להצליח, שכיון שזה לא חשוב אצלו אז חסר לו ברצון להצליח בזה, אז גם אם במציאות יש לו כח, אבל הוא כבר לא יכול לבצע כזה דבר.

שהרצון והתשוקה שיש לאדם איזה משהו, או להשיג איזה משהו, זה נותן לו את הכח לעשות את זה.

וזה מה שאומר האור החיים הקדוש, שהמעלה של עם ישראל, "ולא ראה עמל בישראל", שכיון שיש להם חשק ורצון לקיים את מצוות השם ולעסוק בתורה, זה נותן להם את הכח ואת הגבורה, לעשות, ולא להתעייף.

ועל זה אנחנו צריכים להתפלל, ב"והערב נא ה' אלקינו את דברי תורתך בפינו", שיהיה לנו טעם וחשק, בלימוד התורה, ועל ידי זה יהיה לנו את הכח ללמוד תורה.

מעשה ברבי זלמן מוולוז'ין (אחיו של רבי חיים מוולוז'ין) שתוך כדי לימודו היה צריך איזה ספר, שהיה מונח מאחורי ארון גדול וכבד, שכדי להזיז את הארון ממקומו היו צריכים שלושה אנשים, ורבי זלמן היה צריך את הספר, והוא לא התייאש וניסה להזיז את הארון, כדי להגיע לספר, והצליח, שהרצון וההשתוקקות שלו ללמוד תורה, נתן לו את הכח להזיז לבד את הארון, ולהגיע לספר שהוא צריך.

ולכל אחד יש בתוכו הרבה כוחות טמונים, שהוא אפילו לא יודע עליהם, ובמקום שהאדם רוצה הוא מוצא את הכוחות המיוחדים האלו, וכשאדם ירצה, יבין שלימוד התורה וקיום רצון השם זה החיים שלו, יהיה לו כוחות להתגבר על נסיונות וקשיים רבים, כדי ללמוד תורה ולעשות את רצון השם.

הלכות שבת

- א. רוכסן שהתקלקל, אסור לתקן אותו בשבת, משום איסור תיקון כלי, ואם התקלקל קצת, ועל ידי פתיחה וסגירה הוא נתקן מאליו אין בזה איסור לתקנו כך.
- ב. בדים שנצמדים אחד לשני, על ידי סקוטש, ועשוי לפתוח ולסגור, מותר לחברם ולהפרידם, בשבת ואין בזה איסור של מלאכת תופר.
- ג. המדבק ניירות, או עורות, או עצים, בדבק, בכל סוג שהוא מתקיים, הרי זה תולדה של מלאכת תופר, ואסור לעשות כן בשבת, שאין הבדל בין אם הוא מחבר שני דברים זה לזה על ידי תפירה, או שמחבר אותם זה לזה על ידי דבק.
- ד. אסור בשבת להדק דפים במהדק סיכות, כיון שיש לזה קיום, יש בזה איסור משום מלאכת תופר.
- ה. מותר לתפוס מספר דפים יחד, בקליפס מבחוץ, כיון שזה לא עושה חיבור, אלא רק תופס אותם מבחוץ, ורואים על זה שאינו עשוי לחיבור אלא רק לתפוס אותם שלא יתפזרו.
- ו. כובע של מעיל שמושחל בו שרוך, שמותחים אותו, וכך הכובע עומד טוב על הראש, מותר לסגור את השרוך בשבת, כיון שעשוי רק כדי להחזיק את הכובע על הראש.
- ז. אסור לחבר כפתור לבגד על ידי סיכה בשבת, כיון שניתן שישאיר את החיבור הזה, לזמן ארוך.
- ח. לחבר חלקי בגד זה לזה, על ידי מחט או סיכת בטחון, אם כאשר הוא רוצה לפשוט את הבגד, הוא צריך להפריד את החיבור הזה, ואינו יכול להשאיר את החיבור הזה למשך זמן ארוך, מותר לחבר בשבת את חלקי הבגד במחט או בסיכת בטחון.
- ט. אם נקרע לו הבגד, או שנפלה לו המכפלת, ורוצה בשבת לחבר במקום לתפור, ובדרך כלל, לא משאירים את הסיכה לזמן ארוך, אבל ייתכן, שהוא כן ישאיר את הסיכה לזמן ארוך, יש אומרים, שמותר לו לחבר את חלקי הבגד, עם מחט, או עם סיכת בטחון, כיון שניכר שזה לא דרך תפירה, שהרי אין הדרך לחבר את חלקי הבגד על ידי מחט, או סיכת בטחון.

ויש אומרים, שכיון שייתכן שהוא ישאיר את החיבור לזמן ארוך, לכן, אסור לחבר את חלקי הבגד עם מחט או סיכת בטחון, אבל יכול לחברם, באופן משונה, שהוא יהיה חייב לסדר את זה אחרי שבת, ולהוריד את מה שעשה בשבת, ולחבר בצורה טובה, שזה ודאי חיבור זמני, ולא ישאירנו לזמן ארוך.

י. סיכה שעשויה לנוי ולתכשיט על גבי הבגד, מותר לחבר לבגד בשבת ואין בזה משום מלאכת תופר, כיון שאינו עושה שום פעולה של חיבור בין חלקי הבגד, במקרה שרוצה להשאיר את הסיכה בבגד לזמן ארוך, ראוי לא לחבר בשבת.

שבת שלום ומבורך

זמן הדלקת נרות שבת קודש (בית שמש): 7:10. צאת שבת: 8:29. רבינו תם: 9:02.

לשמירה ברכה והצלחה בכל העניינים

הראל בן מרים. ערן בן צפורה. עובדיה בן לאה. משה דוד בן רחל.

לזיווג הגון

ישראל מאיר בן ברכה

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה